धर्षितव्यम्, धर्षयितव्यम्, दिधर्षिषितव्यम्, दरीधृषितव्यम्;
धर्षणीयम्, धर्षणीयम्, दिधर्षिषणीयम्, दरीधृषणीयम्;
[1]धृष्यम्, धर्ष्यम्, दिधर्षिष्यम्, दरीधृष्यम्;
[2]ईषद्धर्षणः-दुर्धर्षणः-सुधर्षणः; — —

इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तर्षतिवत् (775) ज्ञेयानि। क्त्वायाम्— [3]धर्षित्वा इति।

(920) "धृ वयोहानौ" (IX-क्र्यादिः-1494. अक. सेट्. पर.)

प्वादिः ल्वादिश्च। 'जॄ' इत्यस्य पाठभेदोऽयम्।

'आत्रेयमैत्रेयदैवपुरुषकारादिषु दर्शनादिहास्माभिर्लिखितः' इति मा. धा. वृत्तौ।

धारकः-रिका, धारकः-रिका, दिधरीषकः-दिधरिषकः-षिका, दिधीर्षकः-र्षिका; धरीता-धरिता-त्री, ईषद्धरः-[A]दुर्धरः-सुधरः; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि जॄधातुवत् (618) ज्ञेयानि।

(921) "धेक दर्शने" (X-चुरादिः-1914. सक. सेट्. उभ.) अदन्तः।

केषाञ्चित् पक्षमनुसृत्य लिखितः।

क्षीरतरङ्गिणीमाधवधातुवृत्त्यादिषु तु न दृश्यते।

धेककः-किका, दिधेकयिषकः-षिका; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि चौरादिककेतयतिवत् (260) बोध्यानि।

(922) "धेट् पाने" (I-भ्वादिः-902. सक. अनि. पर.)

'धेटो धयति पानार्थे, धाञो धत्ते दधात्यपि।' (श्लो. 6) इति देवः।

---

1. 'ऋदुपधात्—' (3-1-110) इति क्यप्।
2. 'भाषायां शासियुधिदृशिधृषिमृषिभ्यः—' (वा. 3-3-130) इति खलपवादो युच्।
3. 'न क्त्वा सेट्' (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधाद् गुणः।
A. 'जगत् पिपविषुर्वायुः कल्पान्त इव दुर्धरः॥' भ. का. 9. 53.